

In het Geloof dat haar levenstaak naar Gods wil was volbracht, verzekerd van de steun van Gods goedheid en van haar groot gezin, in de hoop op een eeuwig samenzijn met de Heer en haar geliefden, ging naar het Vaderhuis terug

MEVROUW

Elisa, Maria, Regina DE STOBBELAERE

weduwe van de Heer Cyriel VAN GANSBEKE

geboren te St.-Maria-Horebeke op 22 augustus 1894 en zacht overleden in het St.-Elisabeth Ziekenhuis te Zottegem op 25 april 1990, gesterkt en gezalfd met het Sacrament van de zieken.

Lid van de K.V.L.V., afd. St.-Maria-Horebeke.

Van huis uit begaafd met een sterk geloof, ontplooid Elisa zich tot een sterke, wilskrachtige karakter-vaste vrouw, en zeer aangenaam in de gemeenschap. Veel heeft ze gegeven aan het leven. In vreugde en pijn heeft ze het graan gezaaid, gemaald tot brood voor het leven en om te delen in milde goedheid.

In de drukke werkperiode straalde ze rust en blijheid uit en deelde vriendschap met allen die ze op haar lange levensweg ontmoette. Haar kinderen en familie droeg ze in het hart, en vond veel begrip en meelevens. Ze droeg moedig de last van het ouderworden, geen klacht, nog aandacht en inzet voor de anderen. Ze leefde intens mee met haar tijd, met de cultuur, en vooral met de missionaire taak van de Kerk, aan wie ze graag haar jongste zoon als missionaris afstond om de boodschap van bevrijding en rechtvaardigheid te brengen. Hare vele brieven en gesprekken getuigden van haar geluk en enthousiast meelevens met de Witte Paters. Een dankbaar, wijs en intelligent mens, een vreugde om er bij te zijn en er jarenlang te mo-

Begr. Fun. D'Hondt, Dijkstr.-Lindestr., Oud.

gen mee samenlevens. Ze zal nog lang leven in de herinnering en in het gebed van de vele vrienden en kennissen. Het moedigt ons aan dankbaar te blijven dat God ons zulke moeders liet ontmoeten en waarderen.

Het Paasfeest: feest van het nieuwe leven, vroeg van Elisa een harde en zeer pijnlijke voorbereiding. De beste kommer en zorgen van hare kinderen en kleinkinderen, van het trouw meelevens vanwege de trouwe vriendenkring van Deftinge, vanwege de plichtsgetrouwe artsen, konden de aftakeling niet tegenhouden. We waren iedere dag op weg als de Emmausgangers, met de vraag en de angst in het hart: moest moeder dat allemaal doorstaan om naar de Heer te gaan? We zagen de dood naderen maar konden niet geloven dat zulke moeders ook moeten sterven.

De herfst van het leven heeft haar vele en vreugdevolle attenties, moed en troost bijgebracht, want God zorgt voor hen die alles geven voor de anderen. Stil was haar lange tocht door het leven, even zacht en stil was het afscheid voor de grote ontmoeting aan de overkant van het leven. Ze wou nog graag naar huis komen. Maar iemand riep haar naar een nieuw en eeuwig tehuis, waar geen pijn of tranen meer zouden zijn.

«Wij danken God, om al het goede dat van Elisa is uitgegaan op haar kinderen, kleinkinderen, achterkleinkinderen, familieleden en zeer vele vrienden. Moge zij nu in U verder leven en voor ons allen om zegen en veilig behoud bidden.»

Namis te St.-Maria-Horebeke:
op donderdag 31 mei 1990 om 19 uur.

De families DE STOBBELAERE - DE BOCK -
VAN GANSBEKE - DE MEULENEIRE,
danken U voor uw medeleven en gebed.

Drukkerij Vandevelde, Oudenaarde